

og ikke er en ren Trækfugl, som kun er derude i kort Tid, endda bedre rammes end efter de gamle Regler. Netop den Slags Folk komme til at give en væsentlig Del af Formue- og Indkomstskatten. Det maa vi huske paa. Det paagældende Materiale har jeg ikke haft Tid til at gennemgaa. Men jeg var klar over, at der der laa noget, som der maatte tages Hensyn til. Jeg har derfor kun gennemgaaet Ejendommene i de to højeste Grupper, jeg har taget med, de store Ejendomme, som ere lettest at finde. Jeg har haft de kommunale Ligninger. Der finder jeg, at de Ejendomme, jeg har som den højeste Gruppe, Ejendomme over 100,000 Kr., give i Gennemsnit i Formue- og Indkomstskat 176—177 Kr., som de ikke have betalt en rød Øre af før. Det maa regnes med i det Øjeblik, vi skulle opgøre Skattelovenes Konto helt og fuldt ud. Og den næste Gruppe, jeg havde taget, Gruppen fra 50,000 til 100,000 Kr., har faaet et Paalæg af et Par og tredsindstyve Kr. i Formue- og Indkomstskat til Staten. Jeg har som sagt ikke haft Tid til at gennemgaa de mange smaa Ejendomme, som ere vanskelige at finde, men jeg skal blot oplyse, at i mit Distrikt afgives der 25,000 Kr. med et rundt Tal i Formue- og Indkomstskat til Staten af i alt 1,100 Skatteydere. Der viser det sig atter, at en stor Masse, Hundreder af dem, er fri. Disse 1,100 Skatteydere give altsaa 25,000 Kr., men Halvdelen af dette Beløb hviler paa Ejendomme af en Vurderingssum af over 50,000 Kr., Røsten nedefter, som andrager saadant noget som 900 middelstore Skatteydere, er sammen om at betale den anden Halvdel. Det spiller ogsaa nogen Rolle, og det vil jeg blot oplyse nu i Forbindelse med Talen om Villajeeren derude i Farum.

Saa brugte den højtærede Indenrigsminister det Udtryk, at Ejendomsskylden er en forklædt Indtægtskat. Aa ja, saamænd, lad gaa an. Men skulle vi ikke bruge et andet Udtryk end „forklædt“. Det giver Indtryk af noget vist forrummet, man faar Indtrykket af, at den Skat stjæler sig som en Tyv om Natten gennem Landet. Det trænger til først at blive bevist, at en Indkomstskat er noget forrummet, som man skal rynke paa Næsen af. Hvis en Indkomstskat er en god Skat, er der ikke noget at sige til, at Folk rammes ad den Vej. Et Udtryk som „forklædt Indkomstskat“ er altsaa ikke andet end, hvad det ærede ikke tilstede-

værende Medlem fra Assens (Berntsen) kaldte lyriske Udbrud.

Jeg maa med samme Styrke som i Gaar anbefale at gaa den Vej, jeg antydede, og jeg beder endnu en Gang Indenrigsministeren om at være behjælpelig med at faa rettet det, der rettes kan ved det nye, i Stedet for at jage efter noget, der i Øjeblikket utvivlsomt er Lygtmænd i Mosen. For jeg synes alligevel, den højtærede Indenrigsminister ikke skulde stræbe efter at sætte sig det politiske Eftermæle, at det gode, han vilde, kunde han ikke gennemføre, og det gode, han kunde gennemføre, det vilde han ikke.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), der saa meget gerne vil mødes med mig paa Halvvejen, sagde, at jeg var uheldig i mine Bestræbelser for at paavise det ene eller det andet. Det vil neppe forundre det ærede Medlem, at det forekommer mig, at han har været meget uheldig, efter mit Skøn endnu mere uheldig end jeg, i at paavise de Ting, han ønskede at paavise.

Det ærede Medlem har forstaaet nogle Ting forkert. Det ærede Medlem sagde saaledes, at vi vilde standse, blot fordi vi skulde overveje det nye, men et Øjeblik efter sagde han det rigtige, at vi vilde standse først og fremmest, fordi den Ejendomsskyld, vi gaa over til, efter vor Opfattelse var uretfærdigere end den Hartkornsskat, der nu er den gældende. Det er ingenlunde saaledes, at vi ønske denne Standsning foretagen blot for at faa Lejlighed til at overveje noget nyt. Hvis der ikke til Foraaret skete en uretfærdig Forskydning i vore Skatter, kunde vi lige saa godt ganske roligt lade Tingene gaa deres Gang. Men netop da dette sker, er det, vi ønske denne Standsning, for at vi ikke, medens vi staa under Overvejelserne, skulle foretage et Skridt i uretfærdig Retning.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde sagt, at saa snart der var nogen, der ytrede Tvivl om Rigtigheden af Overgangen, skulde den ikke finde Sted. Dette er heller ikke helt rigtigt forstaaet. Jeg ved ikke, om jeg muligvis skulde have udtrykt mig saaledes, at det ærede Medlem har haft Anledning til at misforstaa mig, men jeg haaber, jeg har sagt, at saafremt der er Tvivl om Rigtigheden, og derved tænker jeg naturligvis paa dette, saafremt der er lidt Sandsynlighed for, at Over-